

SATTUMAN KAUTTA TURPEEN KULJETTAJAKSI

Juha Anttila on Vapon kuljetusyrittäjä ja karjatilallinen. Yhdessä nämä kaksi tulonlähdettä muodostavat hänen mielestään hyvän kokonaisuuden, vaikka välillä pitääkin kiirettä.

Veteliläinen Juha Anttila on toiminut Vapo Oy:n kuljetusyrittäjänä neljä vuotta. Aiemmin hän työskenteli maatalouden ohella palkkakuskina vieraalle. Turpeen ajo omiin nimiin Kuljetus Anttila Oy:ssä alkoi sattuman kautta.

”Muutama vuosi sitten olin alirakoitsijana turpeen nostossa. Sitä kautta kuljetushomma tuli vähän vahingossa mukaan.”

Nostourakointia Juha ei jatkanut. Se sopi huonosti maatalouden kanssa yhteen.

”Kesällä töitä riittää tässä kotonakin. Kuljetuspuolella taas ei ole kesällä mitään ja talvella mennään yötä päivää”, hän sanoo.

Kotonaan Juhalla on 160 sonnin loppukasvatamo ja lisäksi hän on mukana kuuden tilan yhteisnavetassa, jossa on paikkoja 720 vasikalle. Yhteisnavetassa vasikat kasvatetaan viiden kuukauden ikäisik-

si, minkä jälkeen suurin osa lähtee osakastiloille loppukasvatukseen ja loput myydään A-Tuottajien kautta muille tiloille.

Kuljetus Anttila Oy työllistää tällä hetkellä yrittäjän lisäksi kolme muuta kuljettajaa. Viime jouluna Juha investoi uuteen ajoneuvoyhdistelmään. Yritys ajaa pääsääntöisesti jyrsinpolttoturvetta lähikuntien turvesoilta Kokkolan Energian voimalaitoksille.

”Lisäksi kuiviketurvetta viedään sinne, mihin käsky käy. Joskus ollaan oltu Etelä-Pohjanmaan puolella tuuraamassa ja välillä on viety Jyväskyläänkin”, Juha kertoo.

Kuljetuksia aikatauluttavat etenkin toimitukset Kokkolan Energialle, jonne viedään tavallisesti kolme kuormaa vuorokaudessa. Kiireisimpinä aikoina määrä on kaksinkertainen. Hyvänä kuukautena auton mittariin kertyy noin 30 000 kilometriä.

Kesällä auto seisoi kaksi kuukautta kotipihassa. Päivystysvuoron ja kuiviketoimitusten alkaessa elokuussa auto oli toista päivää ajossa, kun siihen iski salama. Tapahtumahetkellä ratissa oli työntekijä.

”Auto oli sammunut siihen paikkaan kuin saunalyhty. Salamanisku poltti autosta ohjauskeskukset sun muut sekä teki kattoon kymmenen sentin kohdan, josta maali paloi pois”, Juha kertoo.

Juha Anttila investoi uuteen ajoneuvoyhdistelmään viime joulukuussa. Kesällä autoa kohtasi epäonne, kun siihen iski salama. Auto oli viikon korjattava ja toimii taas.

Auto oli viikon korjattavana ja toimii taas. Kuskille ei onneksi käynyt mitään, vaikka pamaus oli ollut aikamoinen.

”Ei kai salama samaan autoon toista kertaa iske, mutta kyllä eilen hyppäsin nopeasti autosta ulos, kun alkoi ukkostaa”, Juha naurahtaa.

Maatalousyrittäjänä Juha Anttila on toiminut vuodesta 1995 lähtien. Tuotantosuunta vaihtui lypsykarjasta lihantuotantoon vuonna 2002 eläin- ja vilja-allergian vuoksi.

”Lehmäpuoleen ei uskaltanut investoida, mutta allergian kanssa on nyt pärjännyt. Mielestäni allergi-

aan suhtautuminen osaltaan myös asennekysymys”, sanoo Juha, jolla on myös koira ja kolme kissaa.

Yhteisnavetassa kuivikkeena käytetään Vapon kuiviketurvetta. Muitakin kuivikkeita on kokeiltu, mutta turve on havaittu parhaaksi vaihtoehdoksi.

”Uteliaisuudesta on tullut kokeiltua hamppua, paperista tehtyä kuiviketta ja ruokohelpistä tehtyä pellettä”, Juha luettelee.

Kuiviketta kuluu 1500–2000 kuutiota vuodessa. Turpeessa pysymisen on hänen mukaansa ratkaissut hinta, saatavuus ja käytettävyyt.

Myös maatalousyrittäjänä toimivalla Juha Anttilalla on kotonaan 160 sonnin loppukasvattamo. Anttila on mukana myös kuuden tilan yhteisnavetassa, jossa sonnit kasvatetaan viiden kuukauden ikäisiksi ja siirretään loppukasvatukseen.

”Muut vaihtoehdot ovat olleet säkkitavaraa ja työläitä käyttää. Pari kertaa on kokeiltu ottaa turveta myös yksityisiltä tuottajilta, mutta laatu on ollut vaihtelevaa. On ollut parempi pysyä Vapon leivissä tässäkin suhteessa.”

Yrittäjyys sitoo ja vie paljon aikaa. Juha ajaa itse paljon yövuoroja ja

joskus ajovuoro vaihtuu lennosta aamuaskareisiin. Yksin ei tarvitse onneksi pärjätä, sillä apuna ovat isä ja avopuoliso Kristiina. Kiireisestä arjesta huolimatta Juha järjestää välillä aikaa lomailuunkin.

”Kesällä on tehty pari muutaman päivän reissua ja talvella on tavattu olla viikko etelässä. Nytkin on matka varattuna”, hän hymyilee. ●